

Sygn. akt IV U 795/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 marca 2014r. w S.

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 maja 2013 r. Nr (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu S. P. przysługuje prawo do emerytury od dnia 28 kwietnia 2013r.

Sygn. akt: IV U 795/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 maja 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. P. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury od dnia 27 kwietnia 2013 r. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie zasadnie nie uznał mu okresu pracy w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza w Przedsiębiorstwie (...) w P. w okresie od 15 lipca 1974 r. do 20 sierpnia 1989 r., którą wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6).

Na rozprawie dnia 6 marca 2013 r. pełnomocnik ubezpieczonego wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od 28 kwietnia 2013 r. (k.19).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. P. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 16 kwietnia 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 25 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 25 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 11 maja 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 11 maja 2013 r. k.20 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony był zatrudniony w okresie od 19 września 1972 r. do 6 lipca 1974 r. w Stoczni (...) w G. na stanowisku spawacza (świadcstwo pracy k. 6 akt emerytalnych), a następnie w okresie od 15 lipca 1974 r. do 20 sierpnia 1989 r. w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy k.8 akt emerytalnych, zeznania świadków: T. S. k. 16v-17, E. P. k.17-17v, T. O. k.18, zeznania ubezpieczonego k. 18v-19). W Przedsiębiorstwie (...) w P. ubezpieczony pracował w brygadzie rozbiórkowej pojazdów, która zajmowała się kasacją pojazdów. Ubezpieczony w tej brygadzie był spawaczem i ciął spawarką elektryczną pojazdy tj. ich podwozia, ramy, wycinał elementy autobusów, dla brygady remontowej. Do P. sprowadzane były pojazdy do kasacji ze wszystkich 16 oddziałów (...). Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy (8 godzin), praca wykonywana była na dwie zmiany. Ubezpieczony stale wykonywała pracę spawacza, spawał i ciął elektrycznie tzw. wirówkami samochody przeznaczone do kasacji. Innych prac poza spawaniem ubezpieczony nie wykonywał (zeznania świadków: T. S. k. 16v-17, E. P. k.17-17v, T. O. k.18, zeznania ubezpieczonego k. 18v-19, skierowanie do pracy z dnia 11.07.1974 r., skierowanie na badania lekarskie z dnia 12.07.1974 r., świadectwo z ukończenia kursu bhp z dnia 13.12.1975 r. -k.21).

Ubezpieczony nie pozostaje w stosunku pracy i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporne, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v -2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których

praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako spawacz elektryczny w Przedsiębiorstwie (...) w P. w okresie od 15.07.1974r. do 20 sierpnia 1989 r.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. był zatrudniony na stanowisku spawacza oraz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na tym stanowisku, a więc w warunkach szczególnych, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w takich warunkach w wymiarze wynoszącym 15 lat, 1 miesiąc i 5 dni. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze spawacza elektrycznego należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w zarządzeniu Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego do pracy w warunkach szczególnych. W świadectwie pracy ubezpieczonego z zakładu pracy – Przedsiębiorstwa (...) w P. wynika, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku mechanika naprawy pojazdów samochodowych (k.8 akt emerytalnych). Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków: T. S. (k. 16v-17), E. P. (k.17-17v), T. O. (k.18), zeznań ubezpieczonego (k. 18v-19), dokumentów w postaci skierowania do pracy z dnia 11.07.1974 r. do Przedsiębiorstwa (...) w P., skierowania na badania lekarskie z dnia 12.07.1974 r., świadectwa z ukończenia kursu bhp z dnia 13.12.1975 r. w ramach zatrudnienia w wymienionym przedsiębiorstwie (k.21) wynika bezspornie, że ubezpieczony pracowała na stanowisku spawacza, a nie mechanika. Praca ubezpieczonego polegała na wycinaniu, przycinaniu elementów pojazdów przeznaczonych do kasacji. Ubezpieczony wykonując przedmiotową pracę używał spawarki elektrycznej tzw. wirówki. Swoją pracę jako spawacz ubezpieczony wykonywał stale przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. i w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy również nadmienić, iż ubezpieczony uprawnienia spawacza elektrycznego nabył będąc zatrudnionym w Stoczni (...) w G., gdzie odbył kurs spawacza elektrycznego i również u wskazanego pracodawcy pracował na stanowisku spawacza elektrycznego do 6 lipca 1974 r. (k.6 akt emerytalnych oraz opinia ze Stoczni (...) k.21).

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac spawacza. Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział XIV, poz. 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. P. przysługuje prawo do emerytury od (...)r., tj. po ukończeniu przez niego 60 lat, zgodnie z żądaniem pełnomocnika ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.